NEJVYŠŠÍ SOUD
Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 88/2025

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „informační zákon“ anebo „SvInf“), rozhodl o žádosti **J. P.**, narozeného XY, adresou XY, t. č. Věznice Bělušice, Bělušice 66, 435 26 Bečov u Mostu (dále jen žadatel), ze dne 2. 6. 2025, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 11b informačního zákona se projednávaná žádost s výjimkou bodu pod písm. g) **odmítá**.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (přepis žádosti):

„Žádost o přístup k informacím dle Listiny práv čl. 17 (2) a zákona č. 106/1999 SB
Jsem ve VTOS pro čj. 24 T 72/2023 Os. Sokolov, kde v této věci běží dovolací řízení. Ustanovený obhájce – ex offo JUDr. Strejc Pavel ak. Sokolov nespolupracuje dle zákona o advokacie Q16, což řešit č. ČAK, a pokud jde o realizaci VTOS. Tak VS. ČR. Nemá žádny z pilotních projektu, ze kterých by se dala možnost čerpat z info. Z judikatur vyšších soudu ČR. Na což bylo – mnou osobně upozorněno vedení NSS. Tak i US. ČR. Obě tyto složky mě informaci o svém zjištění u GŘ. VS. ČR. Jake možnosti vězni bez informačních přijmu ve vazbě či VTOS, mají, a věc se řeši. A navrhuji, aby i vedeni NS. ČR. Se připojilo k požadavkum společnosti aby vězněne osoby měli přistup k informacim veřejnym, prostřednictvím datových kanálů (internet, intranet, atd. do te doby musim pro připravu na obhajobu u NSS. V tr. věci použit tento postup. Proto mě prosim poskytněte informace bez datových odkazu na judikaty s kličovejma slovama: trestni řizeni – tvrzeni proti tvrzeni ve prospěch obviněného
b) poškozeny svým chovanim zavdal přičinu
c) učelove obviněni s cilem se zbavit
d) nebezpečne vyhrožovani je prospěch obviněného
e) neznamena že když je obviněny recidivista zrovna v této věci nemluvi pravdu
f) neznamena že když byl obviněny za podobny čin již trestan, ho zrovna spáchal
g) prosim o citaci usneseni na osobu: P. J., nar. XY z roku 2018 proti Krajskemu soudu Brno, Městsky soud Brno – nebezpečne vyhrožovani. Obhajce – firma Argumentum, Praha – Štěpanska 640/45 pod jeji čj. 2202-03.925. již ji nelze na původní adrese najit.
h) poškozeny učelově lhal s cilem
ch) nebezpečne vyhrožovani musí vykazovat

Kdy Vás prosim získat v anonymizovane podobě 2 judikaty k pismenu a, b, c, d, e, f, h, ch neboť není jediny důvod, abych při VTOS. Neměl možnost se s timto typem rozhodnuti justice seznamovat. Obsah této žadosti prosím vrátit.“

K výroku rozhodnutí:

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení čl. 17 odst. 5 Listiny stanovuje informační zákon.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *„pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“*. Podle § 11b informačního zákona *„povinný subjekt může odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má* “.

Povinný subjekt vykládá projednávanou žádost tak, že se žadatel v podstatě domáhá provedení odborné právní rešerše k zájmové právní oblasti, tedy po povinnému subjektu v rámci informačního zákona požaduje provedení odborné právní činnosti - rešerše dotčené judikatury. Takové žádosti však v rovině informačního zákona nelze vyhovět, jelikož se jedná o požadavek na vytvoření nové, dosud neexistující informace (v podobě přehledu zájmové judikatury). Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že žadatel konstruuje dotazy, které by za něj měl povinný subjekt vyhledávat, ani to, že by mu stačilo poskytnutí (jakýchkoli) dvou rozhodnutí ke každému položenému dotazu. Vyhledávací formulář v databázi všech zveřejněných rozhodnutí Nejvyššího soudu je veřejně dostupný na webu Nejvyššího soudu. Už od samotného způsobu zadání dotazu se však odvíjí následně získané výsledky, nejedná se tak o pasivní či čistě manuální činnost, naopak jde o činnost odbornou, na jejímž základě vzniká kvalitativně nová, dosud neexistující informace, na niž se z povahy věci informační povinnost podle informačního zákona nevztahuje.

Povinný subjekt danou otázku nijak z vlastní iniciativy neeviduje (což by nejspíše ani nebylo technicky proveditelné). Informační systém Nejvyššího soudu, který zaznamenává základní statistické údaje nutné pro výkon rozhodovací činnosti, pak byl naprogramován za účelem výkonu soudnictví, nikoli jako právní informační systém, který by sloužil pro vyhledávání zájmové judikatury jako je tomu v případě komerčních právních informačních systému, které byly pro plnění těchto důvodů naopak vytvořeny.

Povinný subjekt vysvětluje, že aby bylo možné projednávané žádosti vyhovět, musel by Nejvyšší soud daná řízení speciálně evidovat (tedy mít vytvořený jejich specifický seznam), případně by musel být schopen daná řízení či vydaná rozhodnutí (snadno) vygenerovat ze své databáze všech řízení či vydaných rozhodnutí, a to podle specifického zadání žadatele. Povinný subjekt však nedisponuje ani jedním, tedy ani úplným seznamem všech rozhodnutí z dané oblasti, ani schopností seznam rozhodnutí snadno vygenerovat z již Nejvyšším soudem evidovaných informací. Povinný subjekt dodává, že pro potřeby Nejvyššího soudu ani není potřeba takový seznam vést, respektive podle speciální charakteristiky daná řízení evidovat.

Zákonodárce stanovil možnost odmítnutí žádosti o informace podle § 11b informačního zákona, pokud požadovanou informací povinný subjekt **nedisponuje a ani nemá povinnost jí disponovat** (nejedná se tak o opomenutí povinného subjektu např. danou informaci vytvořit). Druhou podmínkou je skutečnost, že požadovaná informace **nemůže být „snadno" vytvořena**.

K první podmínce povinný subjekt dodává, že žádnou „ucelenou informací" vztahující se k úzce vymezené oblasti rozhodovací činnosti (seznam vydaných rozhodnutí z dané právní oblasti či k dané právní otázce), kterou by mohl k projednávané žádosti bez dalšího poskytnout, nedisponuje. Povinný subjekt soudní řízení v takto úzce vymezené konkrétní oblasti nijak blíže nesleduje, neanalyzuje, a vzhledem k povaze činnosti ani nemá důvod sledovat a analyzovat, jelikož to není nutné pro řádný výkon zákonem svěřených pravomocí.

K druhé podmínce ustanovení § 11b informačního zákona, tedy k posouzení, zda povinný subjekt „*může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má*", povinný subjekt uvádí, že nikoliv.

Nejvyšší soud sice má k dispozici svá vydaná rozhodnutí, nicméně k nalezení (úzce vymezených) zájmových rozhodnutí by bylo nutné vyvinout **odbornou analytickou činnost**, pověřit takovým úkolem specializované zaměstnance s právním vzděláním a individuálně hodnotit jednotlivá rozhodnutí Nejvyššího soudu (povinný subjekt nemá možnost automatizovaného zpracování a „strojového" vyhodnocení zájmových rozhodnutí), zda plně odpovídají zadání projednávané žádosti. Povinný subjekt nedisponuje žádným nástrojem, za jehož pomoci by bylo možné daná řízení komplexně a „snadno" vygenerovat z Informačního systému Nejvyššího soudu (dále jen ISNS).

Je nutné si uvědomit, že právní **rešerše konkrétní právní oblasti představuje vysoce odbornou a specializovanou činnost**, která není předmětem zákonné informační povinnosti podle informačního zákona (neposkytuje se již existující informace, nýbrž by se kvalitativně vytvářela informace nová). Nejvyšší soud v roli povinného subjektu nemůže nahrazovat činnost advokátů či zástupců odborné právní veřejnosti, mj. i vzhledem k zákonnému nastavení dovolacího řízení jako mimořádného opravného prostředku (vyhodnocení otázky přípustnosti dovolání v civilním soudním řízení).

Nejvyšší soud jako povinný subjekt by tak v opačném případě (odpovídáním na právní otázky) mohl zasahovat do vedení soudního řízení, zodpovězení právních otázek přitom přísluší toliko senátu rozhodujícímu o mimořádném opravném prostředku, nikoli v roli správního orgánu při plnění úkolů podle informačního zákona.

Povinný subjekt ještě jednou rekapituluje, že ISNS sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jde především o údaje, jejichž sledování vyžaduje běžná denní činnost soudu (z povahy věci tak ISNS nemusí automaticky vyhovovat požadavkům externích žadatelů). Naprogramovat další funkcionality ISNS by rovněž představovalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž, neboť by musel oslovit s touto zakázkou externího správce počítačové databáze, specializovanou počítačovou firmu. Povinný subjekt dodává, že i takto vytvořená „nová funkcionalita ISNS" by pro potřeby vyhledávání mohla sloužit patrně až do budoucna, až bude využívána k vyznačení dané hodnoty u konkrétních soudních řízení.

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě vymezené projednávanou žádostí a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, postupoval povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 11b informačního zákona a informační žádost odmítl.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává Nejvyššímu soudu do 15 dnů ode dne doručení. Lhůta pro podání odvolání začíná běžet následující den po doručení. O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt poskytuje zbývající informace, jichž se netýkají výroky předkládaného rozhodnutí, formou následujícího sdělení.

K bodu G) projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že se jedná o rozhodnutí sp. zn. 8 Tdo 1352/2018.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

V Brně dne 19. 6. 2025

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona